

РАЗГОВОР ЗА ДУХОВНАТА ОБНОВА

**Хърватска енория св.
Франциск от Асизи**
УИНДЗОР – ОНТАРИО

разговора проведе
бл. с. Грация Кутлеша

1. Днес разговаряме с монс. Миливой Болобанич, който провежда духовна обнова в нашата енория. Поради интереса, който събуди духовната обнова сред хърватските вярващи от нашата енория, бихме искали да Ви помолим за един разговор за духовната обнова, за да може мнозинството от нашите вярващи, и по-специално онези, които нямаха възможност да участват, поне донякъде да изживеят нещо от онова, което се случваше тези дни в нашата църква. Може би като за начало бихте могли да ни обясните накратко: какво представлява духовната обнова и на кого е необходимо?

Нашият Свети Отец, Йоан Павел II, в своето апостолическо писмо „С приближаване на третото хилядолетие“ призовава целия католически свят да се подготви за идването на Великия юбилей, 2000 години от рождението на Исус Христос. За тази цел определя, че тези три последни години от този век, които ни делят от юбилея, трябва да бъдат непосредствена подготовка за това значително събитие. Така миналата година беше посветена на Исус Христос, Спасителя и Изкупителя на човека. Тази година, която започнахме с първата неделя на Адвента, е посветена на Светия Дух, а следващата година, 1999, ще бъде посветена на Бога Отец – Първата Божествена личност. Духовна обнова всъщност означава евангелизация на възрастните. С други думи, това значи: възрастният вярващ да бъде доведен до обръщане към Бога, до съзнателно и отговорно приемане на своето кръщение, т. е., да му се помогне да направи в живота си фундаментален завой и категорично да се самоопредели за Исус Христос, който за него ще стане Пътят,

Истината и Животът. Светият отец смята, че такава духовна обнова е необходимо на всички възрастни вярващи в Църквата, защото мнозина не са имали възможност в живота си лично, като зрели хора, да се срещнат с Исус Христос и да вземат такова категорично решение, с други думи, не са изживели среща с живия Бог.

От друга страна пък, има все повече вярващи, които се разкъсват от религиозни съмнения, които вече не виждат смисъла на живота си, които се лутат в безпътицата в търсене на верния път, на които животът е станал еднообразен и скучен, които по един или друг начин са огорчени и оскърбени в живота, или са отхвърлени, апатични и фрустрирани, които чувстват разни травми и вътрешно блокиране, които са изпаднали в тежка зависимост, които са поробени от греха и желаят да се освободят, и най-накрая – които са притиснати от тежки житейски проблеми. На всички тях, а всички ние можем по един или друг начин да се окажем или познаем в такова положение, бих казал: духовна обнова е необходима на всеки възрастен човек.

2. Кой начин или какъв метод избрахте за тази духовна обнова, по който желаехте да осъществите това, което казахте?

Преди всичко, избрах някои главни теми, за които смятах, че са основни и съществени за сериозно и лично изживяване на вярата. За тази цел, подготвих **лекции** по тези теми и се постарях това да бъде изложено по лесен и за всички понятен и приемлив начин. Обаче това е само една част от пътя. Второто, което ми се струва и най-важно за духовната обнова, е

медиативната молитва, т. е., възможността всеки участник в духовната обнова да осъществи лична среща с живия Бог, с Исус Христос. Защото именно в тази лична среща се случват чудотворни неща. Тогава Светият Дух въздейства по специален начин. Той е онзи невидим, но реален работник, който дава възможност на всеки искрен и добронамерен участник лично да изживее срещата с живия Бог, да навлезе по-дълбоко в своето същество чрез Божията светлина и да осъзнае своето състояние, своя положителен и негативен опит, своите желания и копнежи, своите страхове и недоволства, своята вяра и неверие. И едва тогава, когато човек опознае своето състояние и приеме докрай себе си такъв, какъвто е, може с Божията помощ да достигне до личния опит на вярата. Значи, за всичко това помагат лекциите, т. е., изложението на отделни истини. Обаче втората стъпка, която смятам още по-съществена за духовната обнова, е медиативната молитва, която води човека до лично обръщане към Бога.

3. Бихте ли могли сега накратко да ни разкажете за главните теми, които сте избрали за духовната обнова?

Първата тема, която разработих, беше **грехът**, грехът като тайна на злото в света и в живота. Мисля, че това е основата на проблема, от която трябва да се тръгне. Защото всеки човек усеща и в своя живот има дълбоко скрит опит със злото. Всички знаем, че трябва да вършим добро, но все пак вършим зло. Откъде е това проклятие, което постоянно ни съпровожда? Никой няма отговор за това. Отговор ни дава Библията.

Прекъсването на отношенията с Бога се случва в зората на човешката история. Човек се откъсва от своя източник; злият дух, Сатаната, го съблазнява, а човекът така предава на Сатаната господството си над света, което Бог Създател му дал преди това. Оттогава грехът поражда в човека чувство за вина и страх. Оттогава човек става роб на греха, а Сатаната много лукаво продължава да го въвежда в грях. Всеки човек изпитва това през живота си. Злото се е вмъкнало в човешкото сърце; то е отровено от злото. Сатаната е по-силен от човека и човек не може да му се противопостави със собствената си сила.

4. Все пак, има ли изход от тази трудна и мрачна ситуация?

Както казах, единствено от Библията можем да научим отговора на въпроса откъде се е взело злото и как можем да се освободим от него. Грехът е произвел в човека страх и, всъщност, едно недоверие към Бога. Единствен, който в човешката история докрай, изцяло и съвършено повярвал в Бога, е Исус Христос от Назарет. Той, вярващ в своя Отец, отива дори на смърт, сигурен, че Бог няма да го остави в смъртта. И затова възкресението на Исус е силно доказателство, че Бог обича и спасява човек от всяко зло, дори и от смъртта, ако му повярва докрай. Поради това, втората тема, която разработих, беше: **Исус Христос и изкуплението**. Тук се опитах да представя Исус като най-големия Учител в историята на човечеството, но не само като онзи, който прекрасно говори, а нещо повече – който на дело показва, че е по-силен от злото и Сатаната, дори и от смъртта, и който толкова ни обича, нас, клетите,

съблазнени и грешни хора, че от любов към своя Небесен Отец, чрез собствената си смърт на кръста изкупва човека от властта на греха и осигурява на всички нас изход към свобода и нов живот в съвършенство. Исус Христос от Назарет е най-голямото доказателство за това колко силно Бог обича човека. Бог ни обича, защото той е добър, а не защото ние сме добри; и нищо друго не иска от нас, освен единствено да му позволим да ни обича и спаси.

5. Хубаво го казахте: Исус Христос е единствен Спасител и Изкупител на човека. Но как клетият и грешен човек може да достигне до Исус Христос и да приеме всичко онова, което той е осъществил за нас?

Съвсем логично е, че поставихте този въпрос. Исус Христос сам ни дава отговор: *Обърнете се към Бога и вярвайте на Евангелието*. Значи, две са стъпките, за да получим всичко онова, което Исус ни е донесъл, обещал и оставил: обръщане към Бога и вяра. Затова следващата лекция от духовната обнова имаше заглавие **«Обръщането към Бога като фундаментално самоопределение на човека»**. Тук се опитах да обясня, че обръщането всъщност означава да изоставим онова напразно опитване ние сами да решаваме за своята съдба, а напълно да предоставим на Бога Той да ръководи нашия живот. А това значи в живота напълно да се оставим на Бога, съответно, да поставим Бога на първо място в своя живот и да скъсаме с недоверието, което сме имали в себе си към Бога. Всъщност това означава да прозрем и разкрием примките на злия дух, на Сатаната, който винаги примамливо ни съблазнява и

който винаги ни лъже и постоянно ни обещава нещо, а всъщност съблазнява и унищожава човека, живота му и щастието му. Затова, да се обърнем към Бога означава да прекъснем всяко съзнателно сътрудничество със Сатаната и неговите предложения, а Бога да поставим на първо място, Той да ни бъде пръв и най-важен, за да не бъдем повече роби на злото и греха, а да имаме живот в съвършенство. В живота на човека съществуват само две фундаментални възможности: живот и смърт. Да се обърнем към Бога значи: **да изберем живота!**

6. Това, което казахте е истина. Но то не е лесно. Бих казала, че то дори е невъзможно за човека. Как конкретно да постигнем това в живота?

Добре забелязахте, че това надхвърля човешките сили и способности. Затова се иска вяра. Вяра е нужна както за да може човек да функционира нормално и да бъде постоянно отворен към бъдещето, така също и за да може напълно да предостави живота си на Бога, т. е., за да може да се обърне към Бога. Затова в духовната обнова последва темата **«Вярата като изход от смъртта и греха в живота»**. Тук се постарях да покажа какво всъщност означава истинска вяра в живота на човека. Вярата не означава само да вярваш, че Бог съществува или да вярваш, че в Светото писание се намира нещо, което Бог е казал. Да вярваш означава много повече. Да вярваш означава: да имаш доверие в Бога, в живота си напълно да се облегнеш на Него, да се поставиш в Божите ръце, изцяло да повериш живота си на Исус Христос, да предоставиш той да ръководи живота ти, да се облегнеш на Бога и тогава, когато ти се струва, че всичко около тебе се руши, да вярваш, че ще живееш и

тогава, когато виждаш, че умираш, да вярваш и тогава, когато изглежда, че губиш всичко.

7. Но и вярата не е нещо, което човек би могъл да постигне и осъществи със собствените си сили и способности.

Хубаво го казахте. Вярата е преди всичко Божи дар. Това е дар на Светия Дух. А тъй като е дар, не може да се купи, не може да се измъкне със сила. Бог го дава безплатно, от добротата и щедростта си. А го дава на онези, които го желаят, които са отворени към този дар. Затова казваме, че този дар може да се измоли. Затова новата тема на духовната обнова беше **«Молитвата като постоянно общуване и срещане с Бога»**. Опитахме се най-напред да научим, че молитвата е разговор с Бога. А за разговор се искат две страни: човек и Бог. Затова молитвата не е само нашата реч към Бога, а преди всичко слушане на Божиата реч към нас и вслушване в нея. А за да може човек да чуе Божиата реч, той трябва да бъде **вгълбен и концентриран**. Това значи да осъзнава самия себе си, да си бъде у дома. Именно върху това вглъбяване и концентрация се постаряхме да работим през цялата духовна обнова, за да бъдат всички участници подготвени да чуят Божиата реч. Затова чрез медитативна, спонтанна молитва Бог укрепваше, засилваше вярата на участниците в духовната обнова. Следващо условие за успешна молитва, освен концентрацията, е готовността участниците да **простят** на всички, които имат нещо против тях. Омразата, враждебността, отмъщенията, често са голяма пречка в нас, за да не бъдат чути молитвите ни. Във всяка наша молитва трябва да искаме

да се изпълни Божията воля. С други думи, Бог най-добре знае какво е за наше добро. Исус сам ни обучава, че в молитвата трябва да искаме най-напред Божието царство, и ни обещава, че след това ще ни даде всичко останало. Да се молим можем да се научим единствено като се молим упорито и търпеливо, всеки ден, така че Бог чрез молитвата непрекъснато да ни променя към по-добри. **Да се молим означава, просто казано, да живеем.**

8. Всичко това, което ни казахте досега, е прекрасно и представлява идеал, който човек би трябвало да осъществи в живота си. Искam сега да ви задам малко провокативен въпрос: Осъществи ли се нещо в живота на онези, които участваха в духовната обнова?

Това биха били наистина само красиви думи и празни обещания, ако нищо от това не се беше осъществило. След всички досегашни лекции и колективни разсъждения, участниците стигнаха до сигурното убеждение, че този свят е в Божите ръце и че на Исус Христос е предадена властта над света и всичко сътворено. Той е единствената сила на света, която може да реши всички наши проблеми. И сега, след тези сериозни разсъждения, всеки участник е поставен пред фундаментален кръстопът в живота, където трябва да се самоопредели: или за Бога, за Исус Христос, или за Сатаната. Друг избор няма. Значи, да направи фундаментален избор в живота. Доколкото мога да видя от разговорите с отделни участници в обновата, както и от техните изповеди, добих убеждението, че мнозина възприемат това като много сериозно и необратимо, с

дълбоко убеждение се самоопределят в живота за Исус Христос и го избират за свой Водител и Учител.

9. Вероятно, освен това фундаментално самоопределение, трябва още нещо да се направи?

Разбира се. Втората стъпка е: **хората решително да изхвърлят от своя живот всички идоли или фалшиви богове**, които дотогава са били по-важни за тях от истинския Бог. Обаче, естествено, трябваше да обуча участниците сами да виждат и научават кои са в техния живот фалшивите богове и лъжебоговете. Това може да бъде някоя личност, която заробва човека, може да бъде работа, някаква вещ или някаква опасна практика. А може да бъде влиянието на някакви зли, демонични сили. Днешният съвременен човек, подтикван от разни примамливи оферти и реклами, които му се предлагат по телевизията, радиото, печата, все повече проявява интерес към литература от областта на окултното, тайнственото. Затова с удоволствие чете хороскопи с желание да узнае нещо за своето бъдеще, склонен е към гадаене на кафе, карти, длан, отвес и други начини, за да открие и по този начин нещо за бъдещите събития, които евентуално ще му се случат. Мнозина се занимават с различни магически практики и четат литература от тази област, която ги въвежда в тайнствените действия на черната и бялата магия. При някои е разпространено призоваването на духове на покойници, т. нар. спиритизъм, днес се разпространяват все повече нови секти, които желаят да привлекат колкото се може повече последователи, затова раздават свои книги и списания, особено от източни религии, като харе-Кришна, зен-будизъм, трансцендентална

медитация, модерния днес ню-ейдж, пък и разни негативни секти, каквито са сатанинските секти, в които, ясно, вместо Христос се почита Сатаната и на него принасят дори човешки жертви и с него се сключва съюз с кръв. Тъй като все повече хората влизат по един или друг начин в контакт с тези сатанински практики, най-често изпадат в апатия и безцелност в живота. Често имат черни мисли, изкушение за самоубийство, изпитват в себе си постоянно безпокойство и често имат кошмари насън, започват да мразят другите и себе си, обзема ги страх, имат чувството, че някой друг е в тях, не могат да се освободят от пороците и изобщо не могат да се съсредоточат за молитва. И тогава, с желание да се освободят от всички тези негативни последици, търсят помощ на всички страни. А най-често отиват при онези, които още повече ги въвличат в злото, и това пък са разни магьосници, гадатели, лъжелечители, биоенергетици, радиестезисти и тям подобни, които също се занимават и с разни окултни, а това, в края на краищата, значи сатанински практики и дела. За съжаление, нашите хора, предимно неподготвени, понеже никой никога за това не им е говорел, затъват в това идолопоклонничество, т. е., кланят се на фалшиви богове. А ние знаем, че първата Божия заповед е: **«Аз съм твоят Бог...»** Затова, който се занимава с такива или подобни практики, той и без да знае, попада на територията на злия дух, Сатаната, който оттогава има определена съсобственост върху живота на въпросния човек и го измъчва по най-различни начини. Всичко това и още много неща от тази окултна област могат да бъдат и са голяма пречка човек безпрепятствено и с голямо доверие да тръгне в живота си по пътя на Исус. Затова в духовната обнова настоявахме участниците решително

да се отрекат от Сатаната, всички негови дела, които посочихме сега, и целия му блясък, с който той лъжовно ни примамва и съблазнява. След това беше измолена **молитва за освобождение**: Исус, който е източник на спасение за всички хора – а той е един и същ, когато е бил на земята, и сега – чрез своето божествено въздействие, чрез силата на своите мъки и Кръвта, която е пролял за нас, да спаси и освободи всеки участник в духовната обнова от всички негативни последици от въздействието на злия дух. И, наистина, след това хората се почувстваха свободни.

10. А какво става с личните грехове, които хората са извършили съзнателно през живота си?

Разбира се, и за това трябваше да говорим. Това беше следващата стъпка в конкретното осъществяване на освобождението и спасението на участниците в духовната обнова. Беше дадена възможност да могат всички, които все още не са извършили това през живота си, да направят цялостна изповед на своя живот, а това значи да изповядат всички грехове от целия си живот, без оглед на това, дали са ги изповядали вече, особено онези грехове, за които, може би, не са имали смелостта да се изповядат никога до сега. Мога да кажа, че наистина имаше прекрасни, искрени житейски изповеди, след които хората се почувстваха обновени, чисти, нови, помирили с Бога и с братята хора, със сигурност, че отсега могат да започнат чист живот, без обременението на миналото.

11. Хората често чувстват през живота си различни травми, рани върху своята психика, които

им напомнят за много негативни неща, които са им се случили през живота. И могат да страдат заради това. В този план случи ли се нещо?

Добре забелязахте. Човек и след добра изповед понякога изживява в себе си някаква слабост искрено и докрай да повярва, има чувството на раздвоеност в себе си, чувства някакви рани, белези в душата си, а причините и корените на тези състояния често са неизвестни на човек и най-често са скрити в подсъзнанието, откъдето управляват много наши реакции и към хората, и към Бога, без изобщо да съзнаваме това. Има много неща, които сме наследили от предците си, а някои неща са ни се случили в ранно детство, за което вече изобщо не си спомняме. Исус е дошъл да спаси целия човек. Затова ние вярваме, че Господ желае да ни изцели и освободи от всички наши вътрешни белези и рани, които носим в себе си. Затова на края на духовната обнова имаме една много важна молитва, която се нарича **Молитва за вътрешно изцеление**. Това същевременно беше и последната стъпка в практическото осъществяване на нашето освобождение. Ясно можа да се забележи, по лицата на участниците в духовната обнова и според техните лични свидетелства, че Господ наистина е не само присъстващ, а и много активен в живота на всички онези, които с вяра и доверие отварят сърцата си.

От сърце Ви благодаря, монсиньор, за Вашето изчерпателно представяне и анализ на духовната обнова. Вярвам, че този разговор с Вас ще напомни на мнозина от участниците за онова, което са изживели по време на духовната обнова, а на онези,

които са били възпрепятствани да участват, ще помогне и по този начин да изживеят нещо. Благодаря Ви, че с готовност се отзовахте и че сте се предоставили на Бога да бъдете средство в неговите ръце за обновление на нашата енория. Нека Господ да Ви възнагради.